

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.net

19 NGÀY TRONG AN LỘC

Là đơn vị tổng trừ bị chiến cho Quân Khu III, Liên Đoàn 3 BĐQ đã có mặt tại An Lộc ngay khi mặt trận này bùng nổ. Hiện nay LD 3 BĐQ vẫn còn cố thủ An Lộc cùng các lực lượng bạn

Tác giả: PHAN HUY

Trình bày: Ngô Nhật Tùng

Trích đặc san KBC do Tú Quỳnh sản xuất

An Lộc 1972

Là đơn vị tổng trừ bị chiến cho Quân Khu III, Liên Đoàn 3 BĐQ đã có mặt tại An Lộc ngay khi mặt trận này bùng nổ. Hiện nay LD 3 BĐQ vẫn còn cố thủ An Lộc cùng các lực lượng bạn. Với nhiệm vụ chính là giải vây áp lực của địch cho các đơn vị bạn bằng bất cứ giá nào, ba Tiểu đoàn 36, 31 và 52 của LD3 BĐQ đã tạo được những chiến công thần thánh, mang lại những kết quả thật bất ngờ cho chiến trường QK III. Qua những sự kiện ấy, chúng ta khẳng định rằng: An Lộc giữ vững được Một phần công trạng là của LD3 BĐQ.

Để chứng minh cho câu nói trên, Điều Hâu xin giới thiệu với độc giả bài hồi ký của Đại Úy Đồng Kim Quan, ĐĐT/ĐĐ 4 thuộc Tiểu Đoàn 36 Liên Đoàn 3 BĐQ thuật lại (qua sự ghi chép của phóng viên Điều Hâu) sau khi đã may mắn được tải thương ra khỏi chiến trường An Lộc.

Xuất Quân Ngày N lệnh tăng viện cho Bình Long để giải tỏa áp lực địch được loan ra ngay lúc chúng tôi bao tròn những ly bia sủi bọt. Mấy thằng em la lớn: – Lại có “độ” rồi đại bàng, mình “ế độ” lâu quá rồi, lần này cấp vô chắc... “hết phản”.

Sự hả hê tỏa đầy trên những gương mặt chai lì đang bắt đầu chuyển đỏ. Nỗi lo lắng không nhú lên nổi lúc này, ồn ào lại tiếp tục pha lẫn tiếng lách cách của ly thủy tinh chạm. Giọng tư tưởng vẫn chảy đều, ngum bia lạnh, những tiếng cười đùa dấy động một vùng không làm tỉnh được sự nghĩ ngợi đang miên mang trong óc tôi.

“Dô” đại bàng, tới đâu thì tới, xui lắm mới huề!

Những ly bia vàng ánh lại giờ cao, tụi nhỏ vẫn vô tư hơn bao giờ hết. Dù sao đi nữa chiến trường vùng III cũng đã quen thuộc với tụi nó. Quá lắm là giống như... vượt biên chứ gì! Bất chợt, tụi giờ cao ly rượu còn quá nửa...

Ờ thì “dô”.

Giác ngủ tới đó tôi vẫn còn đầy mộng mị. Chạm mặt tử thần 10g00 sáng hôm sau LD 3 BĐQ từ Tây Ninh đến An Lộc bằng trực thăng HU1B. 12giờ. Tiểu Đoàn 36 di chuyển đến Quảng Lợi. Ra khỏi phía Đông An Lộc một cây số, tụi

tôi chạm địch. Theo tin tình báo lực lượng quân BV là Trung đoàn BB 272. Tiểu Đoàn 36 nhận được lệnh giữ con đường này và án ngữ đường vào An Lộc của Việt cộng.

Mỗi lo ngại chính bây giờ là dân chúng. Sinh mạng họ không cho phép pháo, phi pháo yểm trợ tối đa. Bọn VC chắc rõ nhược điểm này nên chúng khai thác triệt để. Mắt tôi đại hãn khi thấy những người dân liêu lĩnh chạy ra khỏi vòng chiến bị VC bắn ngã sấp mặt về phía trước. Thiếu tá Tống Viết Lạc, TĐT – TĐ 36 tức tối:

Quân dã man, nó lấy dân làm mộc đỡ đạn mình đây mà.

Gương mặt ông cau lại, chiến đấu bên cạnh ông nhiều, tôi biết ông sắp sửa có quyết định. Mỗi cấp chỉ huy đều có một lối quyết định riêng. Thiếu tá Lạc luôn luôn có quyết định đúng lúc. Ông quay lại người hạ sĩ quan cầm máy:

Gọi “gà cò” bảo tụi nó gáy đi.

Mặc dù biết trước, tôi vẫn ủng hộ người trước quyết định đột ngột này vì hàng ngàn dân đang còn kẹt lại trong đó. Tôi áp ứng:

Thưa Thiếu tá...

Giọng Thiếu tá Lạc lại vang lên thật bình thản:

Gọi pháo binh nhưng dặn chỉ bắn khói thôi.

Tôi chợt hiểu, biết địch rất sợ pháo, ông cho pháo binh bắn đạn khói, lợi dụng cơ hội địch trốn pháo, dân sẽ thoát ra. Đã có tiếng Départ rít lên nghe rõ mồn mồn. 4 giờ đồng hồ sau, chiến trường nghiêng ngửa rõ rệt. Dân chúng tại Quảng Lợi đã được di tản ra gần hết, chúng tôi hoàn thành nhiệm vụ ở giai đoạn đầu: Giữ vững Quảng Lợi. Án ngữ đường vào An Lộc của VC là giai đoạn sau của TĐ 36 trong những ngày kế tiếp 7, 8, 9, 10 tháng 4. Quảng Lợi Vẫn nguyên vẹn mặc dù 24/24 giờ đều đụng địch. Hình như tử thần lảng vảng đâu đây? vT 54 xuất hiện.

Ngày 11-N, sau 5 ngày thất bại, VC nhất quyết nhổ cái gai TĐ 36 bằng chiến thuật biển người đánh vào ba mặt: Bắc, Đông và Tây. Áp lực rất nặng, phòng tuyến hai bên chỉ cách nhau 30 thước. Đợt tấn công đầu, chúng lao vào như những con thú điên được chích thêm thuốc kích thích. Những ô Đại liên, Trung liên ở tuyến đầu làm việc rất đặc lực làm chúng không tiến được. Thiếu tá TĐT lầu bầu: Đánh nhau với lũ điên này bực cả mình, chắc chúng nó điếc hết cả rồi đâu có sợ súng?

Áp lực địch trước mặt vẫn còn nặng, tôi đưa ý kiến với Thiếu tá TĐT xin điều chỉnh cho pháo binh bắn yểm trợ. Đây là một mạo hiểm rợn nhất của tôi trong gần mười tuổi lính. Cách nhau 30 thước, chệch một ly ông cụ là... công rắn cắn gà nhà. Tim tôi bóp lại khi nghĩ đến điều đó. Thiếu tá Lạc ung thuận sau một phút nghĩ ngợi. Tôi mím chặt môi, nâng máy điện lên điều chỉnh... Âm... Âm... Xác định hát tung lên ngang tầm mắt, tôi ngồi bệt xuống đất, những giọt mồ hôi hai bên trán nhỏ xuống thoải mái. Tiếng Thiếu tá Lạc loáng thoáng: Đẹp lắm...!

Giữa lúc đó, hơn 10 chiếc T54 từ phía Đông chạy lại, 50 thước, 40 rồi 30... tiếng hỏa tiễn M.72 ở tuyến đầu nổ dội. Một cuộn khói cụm bốc lên cao làm hiện ra hình ảnh chiếc tăng T54 lật ngửa trên mặt đất. Đoàn T54 quay đầu bỏ chạy không bắn phá. Chính nhờ điểm này chúng tôi mới biết được rằng Bộ Binh và Thiết Kỵ của quân BV không được phối hợp với nhau. Nếu có chỉ là sự lừa gạt, bởi vì sau này đều tra một tù binh bị bắt sống trên một chiếc tăng T54 lạc giữa ranh giới BĐQ và SĐ 5, nó đã khai:

Tôi được tin An Lộc đã giải phóng. T 54 vào chỉ để yểm trợ mà thôi.

Cũng nhờ sự không phối hợp chặt chẽ này của quân BV, ngày 10-4 phòng tuyến TĐ 36 nói rộng thêm gần được 200 thước. Gãy cánh. Ngày N&14 ĐĐ được lệnh TĐT tiến chiếm lại căn nhà sát phòng tuyến. Toán xung kích 4 người lọt vào nhà sau khi hạ 9 VC trong nhà và chung quanh. Hai người của toán xung kích bị thương khi đánh cận chiến trong nhà. Thiếu úy Nam – ĐDP dẫn người lên tiếp ứng, một quả lựu đạn tung từ nóc nhà xuống, có tiếng hét của Thiếu úy Nam, người hạ sĩ quan truyền tin giữ máy chết tại chỗ. Nóng lòng bốc lên đến

đầu tôi. Tôi điều động lực lượng trừ bị của Đại đội ra cứu Thiếu úy Nam. Đạn đạo của địch hai bên bắn như mưa bấc, chúng tôi bò sát đến căn nhà... một trái lựu đạn nữa nổ tung, tôi nghiêng răng bóp cò, hai xác VC đổ vật xuống. Tôi cảm thấy đau nhói ở chân phải, tiếng lữ em lép nhẹp:

Đại bàng! Đại bàng bị rồi.

Tôi ráng gượng:

-Rẽ quá mà tụi bay...

Nỗi lo sợ lại ào đến, mấy thằng em không ai dẫn dắt không biết ra sao?... Ngày 25- được tản thương, trực thăng đáp ở phía Nam An Lộc một cây số, vùng đất của lực lượng Dù. Tử thần dường như còn cố với theo tôi một lần nữa, vừa bốc lên, 2 viên AK xuyên qua vào lưng máy bay nghe ê răng nhưng... may quá! Chúng tôi đang chờ nhảy vào An Lộc bất cứ lúc nào để tiếp tục chiến đấu cạnh đồng đội, đón nhận những ngày sống với tử thần không suy nghĩ.

PHAN HUY

Nguồn: <https://dongsongcu.wordpress.com/2016/08/14/19-ngay-trong-an-loc/>

www.vietnamvanhien.net